

Un spin și-un trandafir

Scris de Horia Picu

Sâmbătă, 19 Septembrie 2015 11:04 - Ultima actualizare Sâmbătă, 19 Septembrie 2015 14:31

Un spin, adică Ungaria și un trandafir, adică U.E. Și spinul face parte din componența trandafirului. Petalele lui pot fi asemuite cu țările care compun Europa cea nouă. Spinii pot fi țări precum Ungaria, care au demnitate și știu să vadă și mai departe de lungul nasului, chiar dacă s-ar întinde de la Berlin până la Bruxelles. Orban Viktor a știut ce spune și ce face. Europa, în momentul când au venit primii trimiși în misiune pe continentul nostru, a avut impresia că a găsit un spin pe tulpina delicatei flori. L-a criticat pe premierul maghiar pentru faptul că nu lasă larg deschisă poarta de intrare în țara sa, pentru cine vrei și cine nu vrei. Deși au fost primiți cu apă și mâncare la început, trimișii în misiune amestecați cu refugiații pe bune, au refuzat oferta de hrană și apă a oficialităților din țara vecină.

Încet-încet și adormiții... Adormitului Continent (dacă se spune Bătrânul Continent, de ce să nu folosim sintagma Adormitul Continent, pentru că bătrânii adorm când nu te aștepti?) au înțeles că exodul unui număr afat de mare de persoane,

în același timp

e ceva care poate pune pe gânduri orice minte normală. La început, nemții au înfierat atitudinea lui Orban cu o mânie pe care, dacă n-am ști că roata istoriei s-a învârtit între timp, am putea-o numi proletară. Apoi, după ce primii refugiați au fost primiți cu aplauze și discursuri ditirambice, a venit momentul trezirii din starea de beatitudine. Nici Germania nu poate ține poarta de intrare pe teritoriul ei larg deschisă în permanență. Sunt prea mulți doritori de a trăi acolo și de a fi plătiți de statul german!

Văd că e o permanentă discuție cu accente mâniașe și indignate despre faptul că Ungaria face garduri de apărare împotriva valurilor interminabile de refugiați. Ba îi așteaptă și cu tunuri cu apă și gaze lacrimogene când confundă locurile normale de trecere de la vamă cu câmpurile care n-au altă menire decât aceea de a fi cultivate cu plante folositoare omului.

Mulți dintre români au trecut din România în Ungaria. Ori au vizitat țara vecină, ori au trecut prin Ungaria pentru a ajunge în altă țară. Câți dintre cei care au trecut granița s-au gândit să treacă direct peste câmp, otova, cum se spune? Sigur n-au fost mulți, dac-au fost... Normal că dintr-o țară în alta se trece pe la punctele de frontieră, prezinți acolo un act de identitate și apoi treci. Nu sunt justificate acum trecerile ilegale. Poate ar fi o justificare când ești pe lista de teroriști și vrei să treci neobservat, alături de miile de oameni care și-au luat lumea-n cap și vor să-i vadă pe apropiații lor departe de conflictele armate ale contemporanilor puși să demonstreze prin forța armelor care-i mai tare în drepturi sau în religie.

Un spin ș-un trandafir

Scris de Horia Picu

Sâmbătă, 19 Septembrie 2015 11:04 - Ultima actualizare Sâmbătă, 19 Septembrie 2015 14:31

Gardurile făcute de vecini sunt și în avantajul nostru. Dacă le fac, înseamnă că din Ungaria nu se poate trece în România prin locuri nepermise. Și nici invers, asta însemnând că nu vom avea „vizitatori” care evită punctele normale de trecere a frontierei. În plus, gardurile astea pot pune stavilă migrării dintr-o țară în alta a faunei căutătoare de hrană. Să nu mai spun de avantajul unei evidente „mejde” care poate rămâne o dovadă de netăgăduit a bunelor relații dintre cel două țări...

Acum, Germania cam mustăcește...Spune că nu poate primi așația refugiați cât a promis...Și alte țări europene încep să înțeleagă gravitatea fenomenului migrator. România e o petală bună a Europei. Deși s-a spus sus și tare (cât mai sus posibil!) că nu putem primi mai mult de 1700 (cifra aproximativă) de transcontinentali, până la urmă, inima bună a românului, puțin(?) influențată de apăsarea continentului care din când în când are momente de luciditate, va permite mult mai multor refugiați să se aciuze pe la noi.

Unii dintre cei plecați în lumea largă, au ajuns deja în România. Când au aflat cum se numește țara, i-a apucat pînsul. Pe noi, ne-a apucat răsul. Nu de ei, de-ai noștri conducători care ne-au făcut vestiți într-adevăr în toată lumea!

Un om trebuie judecat în funcție de faptele sale. Acum, Orban Viktor e de apreciat. O face deja o bună parte a presei germane, o presă care a fost cea mai vehementă le început împotriva acțiunilor dispuse de el. Ungaria e o țară membră a UE care știe să spună NU atunci când interesele cetățenilor săi sunt amenințate. La noi, vântul bate de la Bruxelles și mișcă șuvițele politicianilor de la București. Întotdeauna și ori când...